

Narodzenie św. Jana pokazuje, że Bóg od samego początku jego – ale także naszego – życia wpisuje scenariusz świętości i pomaga w jego realizacji. Święty Jan Chrzciel to postać, którą wspominamy dwukrotnie podczas roku liturgicznego: w tajemnicy jego narodzin i śmierci. To jedyny taki święty, którego urodziny czcimy podobnie jak samego Jezusa Chrystusa. Ten fakt pokazuje jego ważną rolę w historii naszego zbawienia i jego związenie z życiem samego Mesjasza.

† Rodzice Jana – Zachariasz i Elżbieta – nie mogli mieć potomstwa i fakt ten odczytywany był jako hańba. W wyniku jednak Bożej interwencji zostają oni uzdolnieni do przekazania życia. Zachariasz czas oczekiwania na narodziny Jana musi spędzać w milczeniu, gdyż w konsekwencji jego powątpiewania w Bożą moc, zostaje mu odjęty głos. Dopiero po narodzinach dziecka, gdy Zachariasz w posłuszeństwie spełnia zalecenie Boże co do imienia Jana, jego język się rozwiązuje i może błogosławić Boga. Również Elżbieta doświadcza uwolnienia od osądów ze strony innych, czuje, że została z niej zdjęta hańba.

Warto zwrócić uwagę na działanie Ducha Świętego w życiu Zachariasza, Elżbiety i ich syna. Święty Łukasz Ewangelista bardzo delikatnie, ale zarazem jasno ukazuje, że narodziny Jana odbyły się dzięki działaniu Ducha Świętego.

